

NHẬT KÝ CHO CON

Các con sanh nhằm thế kỷ.

Bỏ quê hương, và chết vì lũ đười ươi !

Hai con được bố mẹ sanh ra vào những năm thập niên 60. Cái thập niên mà bọn “đười ươi” vì ham tiền ham danh do bọn CIA nó sai khiến đã làm đảo lộn chính thể miền Nam gây bao cảnh tang thương. Rồi đến năm 75, gia đình ta lâm vào cảnh khốn đốn. Ít năm thì mẹ bị bệnh tai biến, tưởng sẽ chết. Nhưng nhờ mẹ tin vào Chúa cứu giúp nên một năm mẹ đã qua khỏi. Nhưng vừa khỏi bệnh thì hai mẹ con (mẹ và Thục) bị mấy người bạn cũng thuộc loại khi”đười ươi” bám lấy hai mẹ con để lừa một số tiền khá lớn làm gia đình ta càng lao đao vất vả mới sống qua ngày được. Rồi em con (Vĩnh Lộc) phải bỏ quê hương, bố mẹ và chị để đi nước ngoài sinh sống với vợ nơi xứ người. Hai vợ chồng em con cũng làm ăn vất vả nơi xứ người nên đồng tiền đối với nó tiếc lắm.

Đến hôm nay, tai họa lại đến với gia đình. Bố mẹ đã mất con, em đã mất chị, hai con của con mồ côi mẹ nên

bố viết lại ít dòng Nhật ký cho con để nhớ thương về người con gái khi còn sống đã vất vả săn sóc bố mẹ đầy đủ mà đến khi bố mẹ chết vẫn không bao giờ quên ơn của con đã phụng dưỡng cha mẹ khi con còn sống !

VÌ “BẠN” CON PHẢI CHẾT !

Trước năm 75, hai con đang được ăn học đầy đủ. Từ lúc bắt đầu vào lớp mẫu giáo, hai con đã được nhập học một trường nổi tiếng về giáo dục và học vấn là trường Couvent des Oiseau do các nữ tu dòng Kinh sĩ phụ trách.

Hai con Trinh Thục và Vĩnh Lộc đang theo học ở trường này thì biến cố 75 xảy ra. Nhà trường bị giải thể, các con phải nhập học trường Marie Curie trên đường Công Lý do Nhà nước quản lý. Sau đó lên cấp 2 và 3 các con phải chuyển sang trường Hai Bà Trưng cũng do Nhà Nước tiếp thu của các nữ tu dòng Thánh Phao lô làm chủ.

Những năm 80-81 , hai con học qua các trường trên đều chăm chỉ và thuộc loại học sinh giỏi. Hai con đều được thầy cô giáo thương mến, và được bạn đồng môn thương yêu. Hàng năm, tới ngày sinh nhật của hai con đều được bố mẹ cho tổ chức tại nhà để các con mời bạn đồng môn tới chung vui. Rồi Trinh Thục được cử đi thi văn cấp 3 của thành phố và Trinh Thục đã đạt thành tích. Đến khi thi vào Đại học thì hai con bị loại vì lý lịch bố là “đại nụy” bởi bố làm chủ báo từ năm 1962 của chính quyền Ngô Đình Diệm Đệ nhất VNCH, rồi tới chính quyền Đệ nhị VNCH. Từ năm 1982, hai con

bị ngưng học. Trinh Thục ở nhà phụ mẹ tần tảo ngược xuôi buôn bán để gia đình có đồng ra đồng vào sinh sống trong buổi giao thời, còn em con Vĩnh Lộc bị đi nghĩa vụ quân sự hai năm.

Từ đây bố mẹ biết là các con sẽ phải sống thiếu thốn và cực khổ. Bố thì bó tay, không được cầm bút nữa, mẹ thì ngược xuôi buôn bán. Những năm 80 vì kinh tế khó khăn, nhiều người đã phải tìm đường ra đi để hy vọng đổi đời ở nơi xứ người. Gia đình ta cũng chỉ trông vào quán cà phê trên đường công lý của ông bà nội để sống. Rồi Trinh Thục lập gia đình. Bố mẹ nghĩ con sẽ hạnh phúc khi lấy chồng và sanh con. Khi vợ chồng con đã sanh hai con bé Trần Phan Thảo Trang và Trần Công Danh thì bố mẹ mừng cho vợ chồng con. Bố mẹ mừng vì con có bà mẹ chồng rất thương yêu con dâu, mẹ chồng con là người rất nhân hậu. Nhưng chồng con vì đi làm có chút chút tước và có tiền nên đâm ra bê tha rượu chè, bia ôm, bia bọt tối ngày bỏ bê ba mẹ con sống cô đơn.

Con buồn việc gia đình nên về ở với bố mẹ để phụ mẹ trông coi nhà hàng Trầu Cau. Nhưng mẹ con lại bị người ta lừa tiền hết vốn nợ đến vốn kia. Năm 2007, hai vợ chồng Lộc-Như làm ăn khấm khá nên nó mới mua cho bố mẹ ba căn nhà để ở và cho thuê lấy tiền nuôi bố mẹ và ba mẹ con Thục.

Rồi không biết vì bị bùa ngãi hay lời dụ gì đó, mấy “con khỉ cái” cùng với mấy “thằng khỉ đực” âm mưu với nhau đã dụ con bán nhà của bố mẹ đi để đưa tiền cho

T. Trang mấy tử bạc mà T. Trang nói là sau ít tháng sẽ hoàn lại. Nhưng qua năm này tháng nọ, T. Trang cứ ì ra không trả cho con. Con sợ bố mẹ và vợ chồng Lộc la rầy nên con quản trí đã tự tìm cái chết để nhận lỗi với gia đình.

Con Trinh Thực ra đi để lại bố mẹ già bệnh hoạn với hai đứa cháu ngoại còn nhỏ đang ăn học.

Bố nhớ cách đây hơn một năm con đưa mẹ đi khám bệnh ở Chợ Rẫy, họ bảo với con là mẹ bệnh nặng khó qua khỏi chỉ sống vài tháng nữa thôi. Con về báo với bố là đừng cho mẹ biết bệnh mẹ như thế nào vì mẹ biết mẹ sẽ đi sớm. Bố đã đi hỏi bạn bè tìm thuốc Nam cho mẹ uống và nhờ sự cầu nguyện, Chúa phù hộ mẹ đã qua cơn nguy kịch và khỏe mạnh lại.

Nhưng nay có ngờ đâu con lại ra đi trước bố mẹ. Trước lễ Noel 2011, bất ngờ vợ chồng Lộc-Như về VN để thăm Bố mẹ và gia đình. Khi vợ chồng Lộc về thì con đã thuê cho bố mẹ một căn nhà khang trang để bố mẹ ở với mẹ con con. Bố hỏi con: Tại sao mình có nhà không ở lại đi ở thuê 6, 7 triệu đồng một tháng? Con nói là nhà ta cho thuê chưa hết hợp đồng nên chưa lấy lại được. Bố mẹ tin lời con nên cũng bỏ qua. Nhưng khi vợ chồng Lộc về thì mọi sự bố mới biết là ba căn nhà của bố mẹ con đã bán hết và cho Thùy Trang cùng một số bạn mượn mà họ trốn nợ hết rồi. Con đã xin lỗi bố mẹ và Lộc-Như em con. Con đã xin tạ lỗi và nhận trách nhiệm, nếu con có chết thì hai con Trang-Danh sẽ trả nợ thay con.

Khi vợ chồng Lộc trở về Mỹ, ra sân bay Tân sơn Nhất cùng đứng chụp chung một tấm hình với bố mẹ và Lộc. Sau khi chụp hình con đã gục khóc bên mẹ. Bố thấy thương con quá vì bố biết con hối hận đã làm buồn lòng vợ chồng em con.

Sau khi vợ chồng Lộc về Mỹ, bố thấy con tỏ ra chán đời và than là con bị thiếu hụt tiền vì bị bạn bè lừa. Bố thương con quá nên bố đã đưa con tới bà bạn thân của bố để con vay một số tiền lớn để trả nợ. Bạn bố là một người tốt bụng, có lòng nhân hậu hay giúp đỡ nhưng kẻ hoạn nạn nên bà Diệu Ngọc đã đưa cho con mượn không cần một điều kiện nào vì tin ở bố con mình.

Nhưng có ngờ đâu với số tiền con mượn được của bạn bố con cũng không giải quyết được gì nên con quẩn trí muốn tìm cái chết để về với Chúa.

SÉT ĐÁNH NGANG TAI!

Tối ngày 6 tháng 3, vì con Thảo Trang có nói hỗn với bà ngoại (mẹ con) nên bố có la rầy hai mẹ con. Hai đứa con Trang-Danh đã bỏ về ngủ ở nhà bà nội để con một mình ngủ lại trông bố mẹ.

Sáng thứ tư, ngày 7-3, như thông lệ bố ra quán café 27 đường Nguyễn thị Diệu Q 3 gặp bạn bè. Bố đang ngồi nói chuyện với bác Quân, bác Lý... thì chuông điện thoại mẹ gọi báo tin con Thục đã chết rồi. Bố vội đứng dậy rời khỏi ghế chạy ra đường leo lên xe ôm bảo chạy về đường Bùi Đình Túy Bình Thạnh gấp.

Bố về tới nhà thì thấy bà con hàng xóm đang đứng

ở cửa nhà chòi chỗ lên lầu nơi phòng con ngủ. Bố chạy vội lên lầu mở cửa vào phòng con thì thấy con đã chết không còn cách nào cứu chữa nữa. Bố bảo chú Tư xe ôm và một chú hàng xóm cùng bố đỡ xác con xuống đặt nằm trên tấm nệm mà con mới mua để vợ chồng em con Lộc-Như vừa nằm ngủ trong dịp Noel về thăm bố mẹ và gia đình. Bố ôm lấy xác con mà không khóc được, còn mẹ vì đang bệnh nặng nằm dưới nhà nghe tin con đã từ giã mẹ vĩnh viễn nên mẹ chỉ ôm mặt khóc.

Bố nhìn trên tấm nệm thấy chiếc ví và những cuốn tập vứt tứ tung. Bố nhặt chiếc ví mở ra xem chỉ thấy cái chứng minh nhân dân và không có một đồng bạc nào, bên cạnh có hai ba cuốn tập, trong đó có chữ con viết nắn nót từng dòng là những lá thư tuyệt mệnh mà con gửi lại bố mẹ, cho hai con Thảo Trang và Công Danh, cùng mấy lá thư cho mấy người bạn thân thiết của con, cả lá thư gửi cho bạn con là Thùy Trang, người bạn gái đã đưa con tới cái chết mà con viết trong thư tuyệt mệnh gửi T. Trang như sau: “*Vì bạn tao đã để mẹ mất con, con mất mẹ. Tất cả chỉ vì tao tin vào bạn bè quá!*”. Rồi con còn nhắc lại trong thư gửi cho T. Trang: “*...mày mượn giấy tờ nhà của tao ở Gò Vấp để cầm cho Đào. Nhà này là tiền của vợ chồng Lộc - Như em tao mua cho bố mẹ tao, nhưng tao đứng tên*”.

Tiền “lũ đười ươi” quyệt nợ của con, dù khi được tin con đã nhắm mắt xuôi tay mà chúng nó cũng không nhắc lại những số tiền chúng nó còn thiếu của con.

Trong những bạn bè của con, lúc nào con cũng vui vẻ với họ, dù họ có thiếu số tiền khá lớn của con. Cũng trong số bạn của con, con đã có mấy bạn gái cùng lứa tuổi con, trước năm 76 cùng gia đình ta ở khu Làng Báo chí, như gia đình cô Phương Mai, gia đình cụ Trọng Thìn, con gái là cô Cẩm Tường... luôn luôn tốt với con như chị em ruột. P. Mai và C. Tường... khi thấy gia đình lục đục và sa sút tiền bạc thì họ động viên con, khuyên con cẩn thận việc tiền bạc mà con cho bạn bè vay. Đến khi thấy con quá sa sút về tiền bạc thì C. Tường ở nước ngoài gửi tiền về giúp đỡ con để con có tiền nuôi hai đứa con còn nhỏ đang ăn học. Còn Phương Mai thì hàng tuần tới đón con và Trang-Danh đi ăn cơm và giúp tiền cho Trang-Danh đóng học phí, mua sắm áo quần. Lòng tốt của hai bạn con C. Tường. P. Mai bố mẹ không bao giờ quên ơn.

THAY CON GỬI LỜI CẢM TẠ

Viết về cuộc đời số phận của con dù trăm trang cũng chưa hết mà số trang của tờ nội san của những bạn đồng môn CVA 59 của bố thực hiện chỉ có hạn nên tới đây bố ngưng để viết những dòng cảm tạ thay con gửi đến tất cả những người đã thương tiếc con ra đi quá vội vàng.

Khi con ra đi vì hoàn cảnh đặc biệt nên người ta bắt bố phải đưa xác con đi giã nghiệm ở Bình Hưng Hòa để khám xét tử thi. Một mình bố ngồi trong xe cứu thương ôm xác con, rồi chờ người ta giã nghiệm trong phòng tử thi. Khi con mất thì hai đứa con của

con đang ở trường học thi học kỳ. Đến hai giờ chiều bố mới được nhận xác con về nhà để lo khâm liệm cho con.

Khi bố về tới nhà thì đã thấy bác Quân, bác Lý... đang ở nhà bố. Bác Q. đưa cho bố một số tiền và bảo của bạn bố đưa cho bố lo ma chay cho Thục. Khi nghe tin ra đi quá bất ngờ nên những bạn của bố đã tới thăm hỏi đầy đủ và chia buồn.

Lúc còn sống, mỗi lần con đi hành hương La Vang, hay xuống Cà Mau, Nha trang... con đều mua những cuốn sách về di tích nơi trên để mang về tặng bố, vì biết bố thích những tư liệu đó. Con đã cẩn thận mua những thực phẩm để lại cho gia đình dùng một năm mới hết để con ra đi khỏi phụ lòng bố mẹ.

Khi sinh tiền, hàng ngày con thường đến Đền Đức Mẹ ở nhà thờ DCCT đường Kỳ Đồng cầu nguyện xin cho gia đình an mạnh và tai qua nạn khỏi. Bố rất thương con đạo nghĩa, sáng tối ngồi nguyện kinh trước bàn thờ Chúa ở nhà. Nên khi con ra đi, bố đã lo chu tất cho con mọi nghi lễ tôn giáo theo đạo Chúa. Hài cốt của con bố xin gửi vào nhà hài cốt ở nhà thờ DCCT-Kỳ đồng, nơi hài cốt ông bà nội ở đó.

Hài cốt con an nghỉ được gần 49 ngày thì bố tới xin lễ cầu hồn cho con. Khi bố tới nhà hài cốt thì ông gác gian cho bố biết là có linh mục Đức ở nhà nhà dòng CCT muốn gặp thân nhân của cháu Thục. Bố thắc mắc không biết cha Đức là ai mà lại muốn gặp bố. Bố vào

ngay văn phòng Tu viện DCCT xin gặp linh mục Đức. Một lúc sau, một linh mục rất trẻ với khuôn mặt đạo đức ra gặp bố. Linh mục Đức tự giới thiệu là bạn học với con từ lớp 9 trường Hai Bà Trưng. Nay được tin con vừa mất và hai cốt lại để ở nhà thờ DCCT nên Linh mục và những bạn đồng môn của con muốn tổ chức một lễ cầu hồn cho linh hồn sớm siêu thoát về với Chúa.

Và thế là, chiều thứ tư, ngày 24-4 linh mục Marteo Bùi Quan Đức, Viện Phó của Học viện DCCT cử hành lễ cầu hồn cho con với sự tham dự nhiều bạn đồng môn khối 9 của trường Hai Bà Trưng niên khóa 80-81. Ngoài những bạn đồng môn ở trong nước tới dự lễ cầu hồn và phúng điếu, còn có những bạn đồng môn của con đang sinh sống tại hải ngoại được tin bất ngờ Trinh Thục tạ thế họ cũng gửi thư chia buồn và phúng điếu để ông bà ngoại nuôi hai cháu còn nhỏ đang ăn học mà mồ cô mẹ.

Rồi thấm thoát tới 100 ngày giỗ của con, linh mục Marteo Đức cùng các bạn đồng môn của con cũng họp lại tổ chức một lễ cầu hồn cho con. Khi dâng lễ, linh mục đã kể lại những ngày học cùng Maria Cecillia Trinh Thục đều được bạn bè yêu thương và quý mến vì con đã yêu thương và hay giúp đỡ bạn bè trong mọi hoàn cảnh.

Để ngưng viết về con thương yêu của bố mẹ, bố ghi lại mấy câu thơ của bác Vũ Đức Chấn đã cảm thương về con như sau mà bác Quân đã cầm trên tay run run đọc trước quan tài mà con đang yên nghỉ.

Bốn câu thơ thật cảm động:

MARIA VĨNH BIỆT !

Đành xa lánh những đau thương trần thế,

Lậy mẹ cha và vĩnh biệt hai con.

Cuộc tử ly không tránh khỏi héo hon,

Xin tạ lỗi-Maria về hầu Chúa.

(07-3-2012 Vũ Đức Chấn-đồng môn CVA 59).

Ngoài bốn câu thơ trên đây cảm động, bác Vũ Đức Chấn còn viết những dòng thương tiếc con mất đi ở độ tuổi còn xanh bỏ lại cha mẹ già, con nhỏ mà bác Đỗ Văn Lý đã thay mặt đọc trước linh cữu của con. Rất tiếc bài ai điệu này bác Lý quá cảm động nên đọc xong đã đốt trước quan tài của con mà bố không kịp giữ được để in lại cảm tạ các bạn đồng môn của bố đã tới chia buồn và phúng điếu.

Tới đây, bố thay mặt con và gia đình xin gửi lời cảm tạ đến tất cả mọi người đã thương mến con, tới chia buồn, phúng điếu và đưa tiễn con tới nơi con an nghỉ cuối cùng.

PHAN KIM THỊNH

Lý Nhân